

3. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, je li ispunjen zahtjev utvrđenja činjeničnog stanja na temelju objektivnih činjenica u slučaju da se, u postupku u kojem porezno tijelo smatra da je gospodarski odnos između poreznog obveznika koji želi ostvariti pravo [na odbitak PDV-a] i njegova podugovaratelja nerazuman i neopravdan, ta činjenica isključivo temelji na svjedočenju jednog dijela podugovarateljevih zaposlenika, a da u skladu s objektivnim činjenicama nisu utvrđene značajke gospodarske djelatnosti koja je predmet ugovora, njezine posebne okolnosti i gospodarski kontekst o kojem je riječ, te da nisu saslušani direktori poreznog obveznika i društava koji su podugovaratelji i koji su dio lanca, a koji imaju ovlasti za odlučivanje, i je li u ovom slučaju relevantno mogu li porezni obveznik ili sudionici u lancu izvršiti pružanje usluga i je li nužno da vještak intervenira u tom pogledu?
4. Jesu li s odredbama Direktive 2006/112 i načelom djelotvornosti usklađeni nacionalno tumačenje i praksa u skladu s kojima, u slučaju da su ispunjeni materijalni i formalni zahtjevi [za odbitak PDV-a] i da su donesene mjere koje se [razumno] zahtijevaju, porezno tijelo, na temelju okolnosti kojima se, u skladu s presudama Suda, ne opravdava [odbijanje odbitka PDV-a] i koje nisu objektivne, smatra da je utaja poreza dokazana i uskraćuje pravo [na odbitak PDV-a], isključivo zato što su te okolnosti ispunjene u cijelosti i kod dovoljnog broja ispitanih sudionika u utvrđenom lancu?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006, L 347, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Žalba koju je 23. kolovoza 2019. podnijela Sigrid Dickmanns protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 11. lipnja 2019. u predmetu T-538/18, Sigrid Dickmanns protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-631/19 P)

(2020/C 95/08)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Sigrid Dickmanns (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Rješenjem od 5. veljače 2020. Sud Europske unije (šesto vijeće) odbacio je žalbu i odlučio da stranka koja nije uspjela sa svojim zahtjevom snosi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. rujna 2019. uputio Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-656/19)

(2020/C 95/09)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Je li s člankom 147. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u) usklađena praksa države članice prema kojoj se pojam „osobna prtljaga”, utvrđen kao pojmovni element isporuke robe u korist inozemnih putnika koja je izuzeta od poreza na dodanu vrijednost, izjednačava s pojmom osobnih predmeta upotrijebljenom u Konvenciji o carinskim pogodnostima pri kružnim putovanjima, potpisanoj u New Yorku 4. lipnja 1954., i njezinom Dodatnom protokolu, i s pojmom „prtljaga” definiranim u članku 1. točki 5. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije?
2. Ako je odgovor na prvo prethodno pitanje niječan, kako treba definirati pojam „osobna prtljaga” iz članka 147. Direktive o PDV-u, uzimajući u obzir da on nije definiran u navedenoj direktivi? Je li s odredbama prava Zajednice usklađena nacionalna praksa prema kojoj porezna tijela države članice isključivo uzimaju u obzir „uobičajen smisao izrazâ”?
3. Treba li članke 146. i 147. Direktive o PDV-u tumačiti na način da, ako porezni obveznik nema pravo na izuzeće koje se odnosi na isporuku robe u korist inozemnih putnika u skladu s člankom 147. navedene direktive, treba ispitati, po potrebi, je li primjenjivo izuzeće koje se odnosi na isporuku robe za izvoz u skladu s člankom 146. iste direktive, čak i ako nisu provedene carinske formalnosti utvrđene u Carinskom zakoniku Unije i u delegiranim propisima?
4. Ako se na treće prethodno pitanje odgovori na način da se, ako izuzeće u korist inozemnih putnika nije primjenjivo, na transakciju može primijeniti izuzeće od PDV-a na ime izvoza, može li se pravni posao kvalificirati kao isporuka robe za izvoz izuzeta od PDV-a suprotno namjeri klijenta koju je potonji iznio u trenutku naručivanja?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na treće i četvrto prethodno pitanje, u predmetu poput ovog, u kojem je izdavatelj računa u trenutku isporuke robe znao da je ta roba stečena u svrhu preprodaje, ali da ju je inozemni kupac ipak htio iznijeti s državnog područja u okviru sustava inozemnih putnika, zbog čega je izdavatelj računa postupio u zloj vjeri time što je izdao obrazac zahtjeva za povrat poreza predviđen za potrebe navedenog sustava i time što je na ime izuzeća u korist inozemnih putnika vratio obračunani porez na dodanu vrijednost, je li s člancima 146. i 147. Direktive o PDV-u i načelima porezne neutralnosti i proporcionalnosti prava Unije usklađena praksa države članice prema kojoj porezno tijelo odbija vratiti nepravilno prijavljeni i plaćeni porez na ime isporuke robe u korist inozemnih putnika, a da pritom te transakcije nije kvalificiralo kao isporuke robe za izvoz i da nije unijelo odgovarajući ispravak, unatoč tomu što je nesporno da je roba napustila Mađarsku kao putnička prtljaga?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. rujna 2019. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-717/19)

(2020/C 95/10)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága